

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205689
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205689.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. Č.25, 811 09 Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: 36 864 421 so sídlom Grosslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: K. Q. - Z. K. K. Q., Ž. H. XX, C. o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/116/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/123/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/109/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/120/2012 z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/116/2012, 6C/123/2012, 6C/109/2012, 6C/120/2012 spojených pod číslom konania 5C/116/2012 n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplataenia sumy 500 eur z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 1190 eur pod sp. zn. 5C/116/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 v konaní 5C/116/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 275 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 6C/123/2012 majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy 319 eur, návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 6C/109/2012 sa domáhal majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 275eur, návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 6C/120/2012 sa domáhal majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 321 eur. Súd spojil na spoločné konanie podľa §112 ods.2 OSP právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 5C/116/2012, 6C/123/2012, 6C/109/2012, 6C/120/2012 spojených pod číslom konania 5C/116/2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním / nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať

pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere . Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu v konaní sp. zn. 5C/116/2012 súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.12.2010 s rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní sp. zn. 6C/123/2012 navrhovateľ namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 04.12.2008 rozhodnutím o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s omeškaním viac ako 6 mesiacov, v konaní pod sp. zn. 6C/109/2012 navrhovateľ namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 1.12.2010 rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s omeškaním viac ako 5 mesiacov, v konaní sp. zn. 6C/120/2012 namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení dňa 05.12.2008 s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Uviedol že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s prísl., pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offico. Uviedol, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

V návrhu uviedol, že majetková škoda v celkovej výške eur 500eur /125+125+125+125/ predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a prísl. zo strany exekučného súdu. Každá majetková škoda uplatnená v konaní pozostáva jednak s nákladov, ktoré poškodený vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, na udržiavanie a správu informačného systému a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné údaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde . Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 1190 eur /275+319+275+321/, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávny úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom exekučného súdu. Nemajetková ujma pozostáva z výpočtu alikvotným pomerom 55,32 eur za každý

mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu aplikáciou doktríny na základe nálezov Ústavného súdu za obdobie bezdôvodnej nečinnosti.

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd pojednával v neprítomnosti účastníkov, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu č.k.5C/116/2012, návrhu čl. 1- 4, rozhodnutia o námietke zaujatosti sudcu uznesením KS v Trenčíne 17NcC/588/2012-16 zo dňa 24. 10. 2012 čl. 16 - 18, žiadosti odporcu o predĺženie lehoty na zaslanie písomného vyjadrenia a spojenie vecí čl. 29,uznesenia o spojení vecí čl. 42, vyjadrenia odporcu k návrhu zo dňa 12. 2. 2014 čl. 45 - 53,uznesenia KS v Trenčíne o námietke zaujatosti sudcu 17NcC/21/2014-67 zo dňa 6. 5. 2014 čl. 67 - 69, pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 2Er/607/2010, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 9. 12. 2010 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, zmluvy o úvere čl. 4, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR06333/10 zo dňa 26. 7. 2010 čl. 5 - 6, výpisu z obchodného registra oprávneného čl. 7, poverenia na vykonanie exekúcie čl. 9, podania asociácie užívateľov služieb - ochrana spotrebiteľov čl. 11 - 15, stanoviska súdneho exekútora čl. 17 - 19, výpisu zo živnostenského registra odporcu čl. 22, spisu tunajšieho súdu 6C/123/2012, návrhu čl. 1 - 4, rozhodnutia o námietke zaujatosti sudkyne uznesením KS v Trenčíne 19NcC/539/2012-18 zo dňa 24. 10. 2012 čl. 18, návrhu odporcu na spojenie vecí a predĺženie lehoty na vyjadrenie čl. 29 uznesenia o spojení vecí čl. 42, pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 4Er/2568/2008, žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 1. 12. 2008, poverenia vydaného OS Partizánske o vykonanie exekúcie zo dňa 4. 12. 2008, spisu tunajšieho súdu 6C/109/2012, návrhu čl. 1 - 4, rozhodnutia o námietke zaujatosti sudcu 17NcC/546/2012-18 zo dňa 24. 10. 2012 čl. 18 - 20, uznesenia o spojení vecí čl. 42, pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 4Er/588/2010, žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie doručená tunajšiemu súdu 25. 11. 2010 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, zmluvy o úvere čl. 4, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR047/10 zo dňa 10. 6. 2010 čl. 5 - 6, výpisu z obchodného registra oprávneného čl. 7, poverenia vydaného OS Partizánske 1. 12. 2010 čl. 9, podania asociácie na ochranu spotrebiteľa zo dňa 8. 8. 2011 čl. 10 - 14, stanoviska súdneho exekútora čl. 17 - 20, zápisnice o vylúčení povinného čl. 21, uznesenie o zastavení konania zo dňa 31. 1. 2012 čl. 22 uznesenie KS v Trenčíne o vrátení veci na ďalšie konanie čl. 48, návrhu oprávneného na prerušenie konania čl. 51 - 54, vykonania pojednávania 16. 4. 2013 čl. 62 - 63 z dôvodu, že odporca je v zahraničí, pripojeného spisu tunajšieho súdu 6C/120/2012, návrhu čl. 1 - 4 rozhodnutia o námietke zaujatosti sudkyne 4NcC/539/2012-16 zo dňa 22. 10. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. 2. 2013 čl. 16, uznesenia o spojení vecí čl. 42, pripojeného spisu tunajšieho súdu 2Er/2568/2008, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ktorá bola doručená súdu 1. 12. 2008 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie čl. 2, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR07/647/08 zo dňa 11. 8. 2008 čl. 4 - 5, výpisu z obchodného registra oprávneného čl. 6, poverenia vydaného tunajším súdom 5. 12. 2008 čl. 8, podania asociácie užívateľov služieb na ochranu spotrebiteľa čl. 9 - 1, úverovej zmluvy čl. 15, všeobecných podmienok čl.16, uznesenia o zastavení exekúcie čl. 17 zo dňa 8. 11. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. 4. 2012, uznesenia KS 16CoE21/2012-31 zo dňa 16.2.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. 4. 2012 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 12.2.2012, v ktorom žiadal návrh zamietnuť . Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukázal na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené všetky žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Uviedol, že samotné nedodržanie

zákonem stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonania exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Uviedol ďalej, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zo samotnej dikcie zákona vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné preukázať existenciu škody a úvaha pri stanovení výšky škody pri paušálnych sumách za mesiac prieťahov v konaní, ktoré si navrhovateľ uplatňuje sú len hypotetické, ďalej je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zrušil. Táto podmienka v prípade zamietnutia žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súdom nie je splnená. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, lebo nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má ten účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúce neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, lebo súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. V závere odporca konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody ani jej výšku, taktiež navrhovateľ nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody je treba preukázať okrem existencie nesprávneho úradného postupu / nezákonné, vzniku škody či nemajetkovej ujmy aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami ho rozhodnutia, pričom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že súd rozhodol po uplynutí 15- dňovej lehoty a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Pokiaľ ide o vyčíslenie škody považoval požadovanie paušálnych súm za veľmi všeobecne uvedené činnosti za nesprávne a účelové. Skutočnú škodu je treba preukázať listinami / skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísľovaniu škody zo strany navrhovateľa ako je to v uplatnenom prípade a preskúmanie predmetného nároku je tým znemožnené. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žiadal návrh zamietnuť. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu navrhovateľ poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytovaní finančného zadosťučinenia, ktoré nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany ústavného súdu, teda úvaha o paušálnej sume 660 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov v konaní je nesprávna zároveň vniesol námietku premlčania nároku po uplynutí trojročnej zákonnej lehoty na uplatnenie práva, lebo v prípade ak mala

navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dňovej lehoty, lehota na uplatnenie týchto nárokov uplynula najneskôr v marci 2012, prvé žiadosti na predbežné prerokovanie nároku boli odporcovi doručené dňa 23.4.2012, vychádzajúc z § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., keď sa navrhovateľ dozvedel o škode pred viac ako tromi rokmi.

Na námietku navrhovateľa o zaujatosti sudcu rozhodol Krajský súd v Trenčíne č. k. 17NcC/21/2014-67 zo dňa 6.5.2014 vyplýva, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania tejto veci.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. č. k. 2Er/607/2010 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na Okresný súd Partizánske dňa 9.12.2010, pričom poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 23.12.2010 teda v lehote 14 dní od podania žiadosti, teda tvrdenie navrhovateľa, že poverenie bolo vydané po 15 dňovej zákonnej lehote je nepravdivé.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/588/2010 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.11.2010, pričom poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 01.12.2010 teda už 6. deň po podaní žiadosti, teda tvrdenie, že bolo vydané po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote je nepravdivé.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 2Er/2568/2008 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na Okresný súd partizánske dňa 01.12.2008 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 05.12.2008, teda štyri dni po podaní žiadosti, teda nepochybne pred uplynutím samotnej 15 dňovej zákonnej lehoty, teda tvrdenie navrhovateľa, že to malo byť s omeškaním niekoľkých mesiacov je nepravdivé.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/2568/2008 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 01.12.2008 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo tunajším súdom vydané dňa 04.12.2008, teda už na 4. deň po doručení žiadosti t.j. v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného do 31.05.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Dokazovaním v predmetnej právnej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

K námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd udáva, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom podal návrh na súd skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti /27.9.2012/. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo

vyplývalo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote, toto tvrdenie je v celom rozsahu nedôvodné, lebo z pripojených exekučných spisov 2Er/607/2010, Er/588/2010, 2Er/2568/2008 a 4Er/2568/2008 mal súd jednoznačne a nepochybne za preukázané, že súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie pred uplynutím zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty, teda k žiadnym prieťahom v konaní nedošlo a nie je daný samotný základ nároku.

Súd v tomto prípade súd neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V danom prípade súd vo všetkých štyroch veciach udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, teda v súlade s ustanovením § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného do 31.5.2011.

Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu, ale výška, akú si uplatňuje, by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V takomto prípade by teda mohol byť daný jednak základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom").

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. V danom prípade k nesprávnemu úradnému postupu vôbec nedošlo, súd konal riadne, v čas a v súlade so zákonom a poverenie vydal vo všetkých prípadoch v zákonom stanovenej lehote 15 dňovej lehoty.

V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej sume, ale musí byť preukázaná, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené mzdové náklady, náklady na poštovné, telekomunikačné služby, tlač úpravu informačného systému, ktorých existencia,

výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu preukázané neboli, ale bol preukázaný opak, že súd konal riadne a v súlade so zákonom.

K tomuto tvrdeniu súd uvádza, že pri použití výkladu, aký použil navrhovateľ, by si mohli žiadať náhradu škody od štátu aj podnikatelia v súvislosti napr. so zmenou legislatívy, v dôsledku ktorých musia vykonať ich zamestnanci pracovné výkony, ktoré predtým nevykonávali, pričom ich spôsobil štát svojou legislatívnou činnosťou. Takýto výklad, je podľa názoru súdu nesprávny a nepoužiteľný.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ktorá v tomto prípade dodržaná bola, preto súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenie súdnemu exekútorovi bolo riadne a včas rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, s cieľom v neprehľadnej, zložito formulovanými podmienkami s oslovením tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, dosiahnuť zisk, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktné domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo takéto rozhodnutie neexistuje, lebo súd postupoval riadne, včas a v súlade so zákonom, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, preto súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú odporcom súd k nej neprihliadol, lebo nebol daný a preukázaný základ nároku.

O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/116/2012, 6C/123/2012, 6C/109/2012, 6C/120/2012 spojených pod číslom konania 5C/116/2012 nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.